

Kochaj! Tak Zbawca świata nam rozkazał 356

D G D G D

1. Ko - chaj! Tak Zbaw - ca świa - ta nam roz - ka - zał.
 2. Ko - chaj, a ko - go, o to się nie py - taj.
 3. A któż jest bliż - nim? Ten, co z głę - bi du - szy
 4. Któż jesz - cze bliż - nim? Każ - dy, któ - ry z to - bą
 5. Któż bliż - nim two - im? Ten też, co dla cie - bie
 6. Gdy mu od - puś - cisz dla mi - łoś - ci Bo - ga

D7 G D7

Je - go roz - ka - zom któż się op - rzeć zdo - ła?
 Chrys - tus wy - jąt - ku nie zna tu ża - d - ne - go.
 z to - bą za - wo - ła: „Oj - cze, coś jest w nie - bie!”,
 dro - gą krzy - żo - wą do wrót nie - ba śpie - szy,
 jak - by ze ska - ły ser - ce ma wy - ku - te,
 i za - złe do - brem hoj - nie się wy - pła - cisz,

D7 G C G

Ten, co z mi - łoś - cią grze - chy świa - ta zma - zał,
 Weź E - wan - ge - lię, o - twórz ją i czy - taj:
 i ten, co krwa - we two - je lży o - su - szy,
 dla ko - go cier - nie ży - cie są o - zdo - bą,
 co cię o - puszcza w cię - kiej twej po - trze - bie,
 w ten - czas zwy - cię - żysz sie - nie bie o - raz wro - ga,

D D7 G D D7 G

„Ko - chaj!”, tak do nas z krzy - ża swe - go wo - ła.
 „Ko - chaj bliż - nie - go jak sie - bie sa - me - go”.
 co ci a - nio - łem w każ - dej jest po - trze - bie.
 co z to - bą pła - cze i z to - bą się cie - szy.
 nio - sąc po - cis - ki w ser - cu swym za - tru - te.
 mi - łoś - cią Zbaw - cy du - szę swą wzbo - ga - cisz.